EVANJELICKÁ RATOLESŤ

Časopis Cirkevného zboru ECAV v Modre – Kráľovej

25. ročník Číslo 4

„Vieru otcov zachovaj nám, Pane.“

Adventné požehnanie

Mocný Pán Boh,
počiatok i koniec všetkých vecí,
nech nás požehná, nech nám
pomáha rásť, nech nám daruje
úspech a splní naše nádeje
a všetky dobré úmysly
i ciele našich prác.
Nech nás chráni od všetkého
zlého, nech je nám ochranou
v nebezpečenstve
a útočišťom v strachu.
Nech Pánova tvár zažiari
nad nami ako slnko nad zemou,
ktoré dáva teplo
všetkému živému.
Nech je nám Pán milostivý,
ak sme zotročení hriechom,
nech nás vykúpi zo všetkého
zlého a urobí nás slobodnými.
Nech pozdvihne svoju tvár,
nech vidí našu bolesť
a počuje naše vzdychanie,
nech nás lieči a potešuje
a nech požehná pokoj a dobro
nášmu telu i našej duši.
Amen.

Jubilant brat
Miroslav Jäger
31. október 2021

V nedeľu
21. novembra 2021
dopoludnia sa
konala vernisáž
výstavy slovensko-
poľskej dvojice
forografov –
Jany Gombikovej
a Piotra Gasku
v Zelenom lese.

KRISTOV ADVENT INAK
– ako NÁŠ príchod a obrátenie sa ku Kristovi

Tak prišiel aj do Nazareta, kde bol vychovaný, a podľa svojho zvyku vošiel v deň sobotný do synagógy a vstal, aby čítal. I podali Mu knihu proroka Izaiáša. A keď otvoril knihu, našiel miesto, kde bolo napísané: Duch Pánov nado mnou; lebo pomazal ma zvestovať chudobným evanjelium, uzdravovať skrúšených srdcom, poslal ma hlásať zajatým prepustenie a slepým navrátenie zraku, utláčaným oslobodenie, a zvestovať vzácny rok Pánov. Keď zavrel knihu a vrátil ju služobníkovi, sadol si. Oči všetkých v synagóge upierali sa na Neho. A On im začal hovoriť: Dnes sa naplnilo toto Písmo vo vašich ušiach (Lukáš 4, 16 – 21).

Ju tu advent a s ním nový cirkevný rok a príprava na vianočné sviatky. Keď slávime advent, myslíme na to, ako prišiel na svet Syn Boží, v ktorom nás Pán Boh uistil o svojej láske k nám, o svojej pomoci a daroval nám tak nádej.

Evanjelista Lukáš zapísal, ako prežívali Ježišov advent – príchod ľudia v Jeho rodnom meste Nazarete, kde vyrastal. Pán Ježiš začal svoje verejné pôsobenie ako Mesiáš práve v Nazarete. Tam vošiel do židovského kostola – synagógy, aby kázal evanjelium. Čítal zvitok proroka Izaiáša. Tohto proroka voláme aj evanjelistom Starej zmluvy, pretože oznamoval ľuďom zasľúbenia o Božej láske a pomoci, ktoré sú vo veľkej miere citované v evanjeliách Novej zmluvy. Keď Pán Ježiš dočítal text z Písma svätého, predniesol aj jeho krátky výklad – kázeň: „Dnes sa naplnilo toto písmo vo vašich ušiach“. Reakcie na Ježišovu kázeň boli rôzne: jedni „prisviedčali a obdivovali slová o milosti, ktoré vychádzali z Jeho úst“. Iní Ho neprijali: Čo si o sebe namýšľa! Či to nie je len obyčajný syn tesára?! Aký Mesiáš?!

Keď Pán Ježiš dnes prichádza medzi nás, aby nás uistil o Božej láske a pomoci, ako reagujeme? Otvárame pre toho nebeského Kráľa bránu nášho srdca, ako o tom spievame v adventných piesňach? Ak sme úprimní, potom si priznáme, že naše srdcia nie vždy sú pre Neho otvorené vierou v Božie zasľúbenia – aj tie vyslovené prostredníctvom proroka Izaiáša... Či sa neveriacky nepýtaš: Čo *mi* Ježiš pomôže? Veď som Mu aj dôveroval, spoliehal som sa na Neho; zašiel som do kostola, vypočul si kázeň, modlil som sa – a nič. Nič zvláštne sa nestalo! Možno ešte kedysi na samom začiatku v nás evanjelium vzbudilo nádej a túžobne sme čakali, verili sme, že Boh ukáže svoju moc na nás. Po rokoch sme však precitli – vytriezveli sme. Zistili sme, že naše problémy sa vytrvalými modlitbami vôbec nevyriešili! Naše deti a ich rodiny ďalej žijú bez Boha, neobrátili sa k Bohu. Manželský partner alebo sused, sa vôbec nezmenil, je stále ten istý, ba ešte horší! Nemocný, za ktorého sme sa modlili, vôbec nevyzdravel. A nielen v mojej rodine sa zázrak neudial. Aj svet okolo nás, hoci sa zaň modlíme, je stále ten istý. Stále je tu celosvetová pandémia. Boj s koronavírusom osobitne u nás prehrávame. Nemocnice sú preplnené a ľudia zomierajú. Nový vírus smrteľne zasiahol už druhého mladého kňaza v našej cirkvi aj napriek výzvam k modlitbám po celom Slovensku. Ani sloboda, ktorej výročie sme si nedávno pripomínali, nepriniesla zmenu do životov ľudí k lepšiemu ani

Milí bratia a sestry!

Opäť je tu nový cirkevný rok a s ním aj adventná a predvianočná doba, ktorá nám chce zdôrazniť myšlienku, že Ježišov príchod na svet stavia pred nás rozhodnutie: S Ním, alebo proti Nemu! A nielen pre nás! Pre každého jedného človeka. Preto každý musí zaujať k nemu určitý postoj. Aj tí, ktorí Ho neuznávajú, neprijímajú, aj tí, ktorým je celkom ľahostajný.

Počas tejto doby nás sprevádzajú témy štyroch adventných nedieľ, ako ich máme v bohoslužobnej Agende: *„1. Pán prichádza, 2. Kráľovstvo Božie prichádza, 3. Pripravovateľ cesty Pánovi a 4. Radostné svedectvo o blížiacom sa Pánovi.“*

Mnohí si pri počúvaní tejto adventnej zvesti poťažkáme, že kedysi bývalo všetko iné. Až sa nám zacnie po dňoch, keď zďaleka nebolo toľko zhonu, keď bol čas si sadnúť, pohovoriť, zaspievať adventné či vianočné piesne. Hovoríme si, kam sa to všetko podelo, pominulo... Snáď si neuvedomujeme, že sme sa stali súčasťou tohoto nepokoja a zhonu, že pachtíme za vecami, ktoré nakoniec nenasýtia našu ľudskú dušu.

A predsa pokoj je tak blízko NÁS, bližšie než si myslíme. Pokoj, ktorý zalial srdcia vyvrhnutých betlehemských pastierov, keď počuli spev anjelov: *„Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj...!“* Pokoj, ktorý rozžiaril duše vznešených mudrcov, putujúcich tisíce kilometrov, aby našli zdroj nevysýchajúcej radosti a mieru. Pokoj je blízko, pretože celkom blízko je Božia láska, ktorá opustila slávu nebies a sklonila sa v betlehemskom dieťatku k Nám, plným nepokoja. Pokoj je blízko každého srdca, ktoré je ochotné vyjsť – ako to napísal biskup Jednoty bratskej Ján Amos Komenský – z labyrintu sveta a vstúpiť do raja srdca, do ktorého bol pozvaný a v ktorom sídli Pán Ježiš Kristus.

Milí čitatelia, pozývam Vás k Ježišovi, k zdroju pokoja. Pozývam Vás, aby ste sa zmierili s Bohom, aby ste sa zmierili a odpustili tým, ktorí Vám ublížili. Pozývam Vás ale predovšetkým k Bohu, ku zdroju pokoja pre Vašu dušu, pre Vašu rodinu, pre Vaše deti a známych. Prajem požehnaný čas adventu.

Miroslav Jäger, evanj. a. v. farár v. v.

po rokoch. V spoločnosti rastie nervozita, agresivita, ktorá prerastá až do násilia. Aj tí, ktorí v boji s novým vírusom najviac pomáhajú, sa stávajú terčom verbálnych útokov v internetovom priestore. Rozčarovanie a sklamanie zažívame aj v cirkvi, ktorá sa umenšuje a je stále rozdelená. Načo je teda dobré, aby sme každý rok slávili advent a Vianoce, keď Kristovým príchodom – adventom sa nič nezmenilo ani v našom živote, ani vo svete?

Na prahu nového cirkevného roka Vás chcem uistiť, že sláviť advent zmysel *má*. Chcem vás povzbudiť, aby ste nestrácali nádej na zmenu, že Boh ju skutočne prináša, aj keď ju telesnými očami nevidíme. Chcem vás povzbudiť, aby ste aj v novom cirkevnom roku budovali vzťah s Bohom a nezatvárali svoje srdcia pred nebeským Kráľom. Lebo Boží Syn tú zmenu skutočne prináša! Naším problémom však je, že tú zmenu očakávame zvonka. On však prináša zmenu, ktorá je vnútorná, duchovná, ktorá sa deje v srdci človeka. Pán Ježiš nám aj dnes hovorí: „Kráľovstvo Božie nepríde tak, aby to ľudia pozorovali“ (Lk 17, 20). Druhá chyba, ktorej sa v našich očakávaniach dopúšťame je, že zmenu chceme vidieť na iných ľuďoch. Ale On chce tú zmenu urobiť s *tebou, v tvojom v*nútri, v *tvojom* srdci! Tá vnútorná alebo duchovná premena, ktorú Boh koná v ľudskom srdci, má aj svoj biblický názov: pokánie alebo obrátenie. Nie náhodou začal Pán Ježiš svoje verejné pôsobenie ako Mesiáš práve kázňou o pokání: „Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo Božie!“ (Mt 4, 17)

V novom cirkevnom roku k nám Kristus Pán opäť prichádza.
1. Pokánie čiňme
2. a verme v evanjelium!

1. Aj kedysi ľudia s Mesiášovým príchodom očakávali *vonkajšiu* zmenu pomerov, a keď sa jej nedočkali, ba, keď sa Mesiáš – Kristus trpiaci na kríži ukázal ako slabý a bezmocný, zavrhli Ho a ukrižovali. No už na samom začiatku tam v Nazarete Ho odmietli. Aj keď Pán Ježiš urobil niekoľko zázrakov uzdravenia, Jeho príchod nepriniesol zásadnú viditeľnú zmenu do životov ľudí: ľudia ďalej chorľaveli a zomierali, židovský národ nebol vyslobodený spod moci Rimanov, ktorí ho ďalej utláčali... A predsa sa niečo zmenilo! V srdciach a následne aj v životoch niektorých jednotlivcov, ktorí sa k tomu nebeskému Kráľovi s dôverou obrátili a pred Ním pokľakli. Tí, čo opustili svoje predošlé zabehnuté spôsoby života a v nádeji, že Ježiš im daruje nový lepší život, pre Neho otvorili svoje srdcia a prežili *duchovné* vyslobodenie a uzdravenie – z hriechu, z moci diabla a aj z duševných úzkostí a strachu z budúcnosti vrátane strachu zo smrti. Ich srdcia naplnili pokoj a *duchovná* radosť – z Boha, z Jeho zachraňujúcej blízkosti a pomoci, umocnená ešte viac neskôr Kristovým zmŕtvychvstaním. Podobné vnútorné oslobodenie z nepokoja a strachu pre radosť z Božej záchrany a pomoci môžeme zažiť aj my, ak otvoríme naše srdcia pre evanjelium o Božej láske v Kristovi, že aj keď na mňa doliehajú všelijaké kríže, aj keď sa trápim a zažívam všelijakú krivdu, môžem žiť v istote Božej lásky, o ktorú ma ani smrť nemôže pripraviť. Preto nech sa deje čokoľvek, som Bohom milovaný a pod Božou ochranou a mocou bezpečne kráčam v ústrety krásnej radostnej budúcnosti a ku krásnemu vyvrcholeniu môjho života, keď Boh premení každú bolesť a trápenie na neutíchajúcu radosť a zotrie každú slzu z očí (por. Zjav 21, 4).

Bratia a sestry! Keď nám Boh v Kristovi v tomto novom adventnom čase milosti ponúka svoju pomoc, svoju lásku a nádej, odložme nabok naše ľudské predstavy o tom, ako by mal Boh konať, ako by mal vypočúvať naše prosby a želania, totiž, aby sa Jeho moc prejavila okamžite a viditeľným spôsobom. Stíšme sa – pokorme sa pred Bohom, podriaďme sa Jeho vedeniu v srdečnej dôvere, že Jeho vôľa je tá najlepšia pre nás, aj keď jej nie vždy rozumieme. Inak nás pyšných a zaujatých samými sebou, požehnanie Kristovho adventu – príchodu obíde! Pán Ježiš prichádza na pomoc nie namysleným, ktorí sú múdri sami v sebe, ale pokorným, ktorí sú skrúšeného srdca. On môže uzdraviť a vyslobodiť iba tých, čo Mu nepredpisujú spôsob pomoci, ale s dôverou sa spoliehajú na Jeho vedenie a pomoc, ktorá prichádza vždy v pravý čas.

2. Iný dôvod, prečo Ježiša v Nazarete neprijali, bolo, že Ho dobre poznali. Poznali dobre Jeho rodinu, a preto im nebol vzácny, ako to vyjadril aj Pán Ježiš slovami: „Ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej otčine“ (L 4, 24).

Priznajme si aj my, že to, čo poznáme a poznáme to dobre, si časom prestaneme vážiť a nič si od toho už nesľubujeme. Môže to byť kazateľ, ktorý už dlhšie koná službu v cirkevnom zbore. Alebo biblické texty, ktoré sme už toľkokrát počuli a počas nového cirkevného roka zasa budeme počúvať. Opäť a znova to isté. A možno vás to niektorých začína aj nudiť. Preto sa hľadajú nové netradičné liturgické formy a bohoslužobné poriadky, aby zmeny zobudili poslucháčov z duchovnej letargie či dokonca z duchovného spánku. Oveľa dôležitejšia než forma je však obsah. A posolstvo evanjelia, s ktorým k nám Pán Ježiš prichádza, má hodnotný obsah. Pán Ježiš za evanjelium o Božej odpúšťajúcej láske, o Božej milosti k ľuďom zaplatil tú najvyššiu cenu – svojím ponížením a smrťou! To len naše uši otupeli. Naše srdcia oslepli a nevidia hodnotu toho, čoho sa nám v cirkvi v Kristovom Slove evanjelia a vo sviatostiach dostáva. Sme zaslepení ponukou materiálnych vecí, najmä teraz pred Vianocami, o ktorých sa nás reklama

usiluje presvedčiť, že sú pre nás dôležité, dokonca viac ako evanjelium. A tiež sme prestali veriť v Božiu moc evanjelia Ježiša Krista (por. R 1, 16), že to Slovo má meniť naše srdcia a následne aj životy!
Bratia a sestry! Sláviť advent síce znamená počúvať to isté Božie Slovo, no máme novú príležitosť počúvať Ho *inak* ako pred rokom. Nielen vonkajšími ušami Ho počúvať, ale s otvoreným srdcom Ho prijímať ako Slovo pre mňa osobne, ako nové osobné uistenie o Božej pomoci a záchrane mne hriešnemu a slabému.
Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi! Božie konanie presahuje naše ľudské očakávania a predstavy. My čakáme na viditeľné zmeny z Božej moci mimo nás, ale Boh chce privodiť zmenu v nás. Keď dnes počúvame, že Ježiš-Kráľ opäť prichádza, to *On* je ten, čo čaká na *náš* príchod k Nemu, na to, že sa k Nemu obrátime celým srdcom a budeme činiť pokánie. Ak dnes počúvame zasľúbenie proroka: „Ajhľa, tvoj Kráľ k tebe prichádza...“, v skutočnosti Ježiš čaká na nás, že sa zastavíme v životnom behu a precitneme z duchovnej letargie a spánku, aby mohol uzdraviť náš duchovný zrak vierou v Jeho Slovo, ktoré sa nám aj dnes zvestuje ako evanjelium. On čaká na návrat nielen tých, ktorí v Neho ešte neuverili alebo sa od Neho časom vzdialili. Čaká aj na návrat nás, u ktorých je „doma“, nás, ktorí si myslíme, že Ho dobre poznáme a to až tak veľmi, že od Neho už nič nečakáme. Lebo za tie roky vyčkávania na Boží vyslobodzujúci zásah, ba možno aj dlhé roky čakania, naša viera vyhasla, láska k Nemu ochladla a naša nádej v Neho ochabla.

Bratia a sestry! Prajem nám všetkým milosťou Božou naplnený nový cirkevný rok, aby to bol „vzácny rok Pánov“! Nech sa Kristove slová plnia v našich ušiach a v našich srdciach – nech pôsobia vnútornú duchovnú zmenu – pravé pokánie a srdečnú vieru v Neho. Som presvedčená, že ak sa zmenia srdcia a životy jednotlivcov z Božej moci skrze evanjelium Ježiša Krista, tá zmena bude viditeľná aj navonok – v zmene atmosféry v spoločnosti aj v cirkvi. Amen.

Konfirmácia – medzi krstom a Večerou Pánovou

Ako sme písali v predchádzajúcom čísle časopisu, krstom sa duchovná cesta kresťana s rozmerom večnosti začína. Na tej ceste má svoje dôležité miesto vyučovanie po krste (katechumenát). Uskutočňuje sa od útleho veku nielen v rodine, v škole na hodinách náboženskej výchovy, ale aj na pôde cirkevného zboru – na Službách Božích, na besiedke pre deti a, samozrejme, predovšetkým na konfirmačnej príprave.

Konfirmácia (z latinského confirmatio = potvrdenie) je potvrdením krstu zo strany toho, kto bol pokrstený ako malé dieťa, a teda nemohol sa pre svoj krst vedome rozhodnúť. Vyučovaním na konfirmačnej príprave sú pokrstení mladí ľudia vedení k prvému prijímaniu Večere Pánovej v deň ich konfirmácie. Konfirmačnú prípravu teda možno chápať ako cestu od krstu k Večeri Pánovej do spoločenstva duchovne dospelých členov cirkvi.

Katechumén alebo konfirmand?
V cirkevnom zbore u nás je zaužívaný pojem *katechumén* pre toho, kto sa práve zapísal na konfirmačnú prípravu. Po roku prípravy a vykonaní priebežnej skúšky z konfirmačného učiva v kostole postupuje do 2. roka prípravy už ako *konfirmand*.

Praktické zásady ku konfirmácii
Konfirmačná príprava je v zásade dvojročná v rozsahu 80 – 100 hodín. Počas nej konfirmandi pracujú s Bibliou, spievajú piesne z Evanjelického spevníka a učia sa naspamäť biblické verše, žalmy a modlitby. Od konfirmandov sa vyžaduje pravidelná účasť na Službách Božích. Konfirmandi sa tiež zapájajú aktívne do služby v cirkevnom zbore, najmä pri pravidelných aktivitách pre deti ako napr. biblický karneval, balenie štedrovečerných, resp. mikulášskych, balíčkov alebo letný detský tábor atď.

Večera Pánova, spoveď, sväté prijímanie

Čo je Večera Pánova?
Večera Pánova je pravé telo a pravá krv Pána nášho Ježiša Krista pod spôsobom posväteného chleba a posväteného vína nám, kresťanom, k jedeniu a pitiu od samého Krista Pána ustanovená. Je to jedna z dvoch sviatostí v našej cirkvi. Prikázal ju Pán Ježiš, keď pred smrťou naposledy večeral so svojimi učeníkmi.

Nielen spomienka, ale reálna prítomnosť Krista
Večera Pánova nie je len spomienka na dávne udalosti – na to, ako Pán Ježiš ustanovil túto sviatosť, alebo na udalosť Jeho ukrižovania na Golgote. Vo Večeri Pánovej Ježiš (reálne) prítomný, takže počas svätého prijímania prežívame spoločenstvo so vzkrieseným a na nebi osláveným Kristom, ktorý z lásky k nám opäť zostupuje z neba na zem vo viditeľných daroch chleba a vína. S Kristom stolujeme aj v tom radostnom vedomí, že s Ním raz budeme stolovať aj v nebi, ako zasľúbil: „Hovorím vám, že už nebudem piť z tohto plodu viniča až do toho dňa, keď budem piť s vami nový v kráľovstve svojho Otca“ (Mt 26, 29).

Spoločenstvo s Kristom a aj s ľuďmi
Večera Pánova je sviatosťou zmierenia a jednoty s Bohom aj s ľuďmi. Jej prostredníctvom sa spájame nielen s Kristom, ale aj s bratmi a sestrami vo viere. Znamením tejto jednoty je spoločné stolovanie – pitie z *jedného* kalicha. Predpokladom tejto jednoty je Božie odpustenie našich hriechov (rozhrešenie) a aj naše odpustenie (ešte pred prijatím rozhrešenia) tým, ktorí nám ublížili. Preto Večeri Pánovej predchádza spoveď, ktorá má dve časti: 1. pokánie = ľútosť a vyznanie hriechov a 2. rozhrešenie = Božie odpustenie hriechov.

Idem k spovedi?
Iste si pamätáme, že keď sa naši rodičia alebo starí rodičia chystali (a možno aj dnes sa chystajú) na Večeru Pánovu, hovorili, že idú k spovedi. Večera Pánova však nie je (iba) spoveď. Spoveď len predchádza Večeru Pánovu ako neodmysliteľná a nevyhnutná príprava na hodné prijímanie tejto sviatosti na odpustenie hriechov. To, že Večera Pánova nie je (iba) spoveď, rozlišuje aj poriadok slávenia Večere Pánovej v bohoslužobnej Agende bez spovede, ktorý predpokladá, že sa veriaci pripraví – vyspovedá, resp. pomodlí, doma. Večeru Pánovu bez spovede však u nás nepraktizujeme, aby náhodou nedošlo k zanedbaniu prípravy. Bez úprimného pokánia totiž slávenie Večere Pánovej v žiadnom prípade nemôže byť vďaky vzdávaním Bohu a radostnou oslavou a ani hmatateľným uistením prijímajúceho o odpustení hriechov.

Čo mám veriť pri prijímaní Večere Pánovej?
Spôsob, ako prijímam Božie odpustenie hriechov, je viera. Preto pri spovedi a svätom prijímaní mám veriť, celým srdcom sa spoliehať na to, že Pán Ježiš aj za mňa vydal svoje telo a vylial svoju krv na odpustenie mojich hriechov.

Ako často prijímať?
Na konfirmačnej príprave sme sa učili, že treba pristupovať „podľa vnútornej potreby“. Keď sa v roku 2005 konala teologická konferencia na túto tému, jej účastníci adresovali do cirkevných zborov našej cirkvi výzvu, aby sa Večera Pánova prisluhovala na hlavných Službách Božích aspoň raz do mesiaca a aj na troch prvých výročných slávnostiach: na Vianoce, Veľkú noc a Svätodušné sviatky. U nás sa Večera Pánova v kostole pravidelne prisluhuje 11-krát za rok počas minimálne 13-tich bohoslužobných príležitostí vrátane troch výročných slávností.

Večera Pánova prislúžená mimo kostola
Večera Pánova prislúžená v domácnosti, v nemocnici či v sociálnom zariadení seniorom, ktorí nemôžu prísť do kostola, nie je poslednou službou človeku predtým než umrie. Večera Pánova je pokrm a nápoj *pre život*, nie na smrť. Prijímaním svätej Večere sa posilňuje viera človeka. V cirkevnom zbore u nás sa prisluhuje Večera Pánova mimo chrámu kedykoľvek na požiadanie, pravidelne však v týždni pred veľkonočnými sviatkami a pred Kajúcou nedeľou v lete. Možnosť prijať Večeru Pánovu je seniorom ponúknutá aj písomne – v pozdrave od sestry zborovej farárky, ktorý distribuujú sestry presbyterky. Naši seniori si na túto službu už zvykli, tešia na ňu, a tak minimálne dvakrát v roku majú možnosť byť duchovne zaopatrení touto druhou evanjelickou sviatosťou.

Môže prijímať len evanjelik?
V našej cirkvi sa Večera Pánova prisluhuje dospelým členom cirkvi po konfirmácii. V účasti na Večeri Pánovej však nebránime ani dospelým kresťanom z iných cirkví. To je dôležitá informácia najmä v prípade krížnych manželstiev, osobitne keď sa koná konfirmačná slávnosť, na ktorej sú rodiny z rôznych cirkví. Vrelo odporúčame, aby k Večeri Pánovej pristupovali celé rodiny aj s deťmi.

Večera Pánova a deti
Aj keď prijímanie darov Večere Pánovej u detí dnes už nie je možné, deti povzbudzujeme pristupovať k oltáru spolu s dospelými (s rodičmi, starými rodičom a pod.), aby prijali osobné požehnanie. Účasť detí na spoločenstve pri Večeri Pánovej – aj keď bez prijímania – vedie deti k prehlbovaniu záujmu o cirkev prostredníctvom otázok, a tak k ich duchovnému rastu. Raz som mala jeden milý zážitok počas prisluhovania Večere Pánovej. Keď som šla dookola s Kristovým telom, dieťa kľačiace pri oltári túžobne vykríklo: „Aj ja...“ Bola to výborná príležitosť vysvetliť deťom, že ešte prijímať nemôžu, ale raz budú môcť.
Bratia a sestry, či nejde práve o toto, aby sme u tých, čo pozorujú naše vonkajšie prejavy kresťanskej viery, vrátane detí, vzbudzovali otázky a tiež na ne primerane odpovedali? Odpovedať na otázky hľadajúcich a pochybujúcich je ten najprirodzenejší spôsob, ako odovzdať štafetu viery ďalším generáciám.

Kedy môžete prijať Večeru Pánovu?

Na *hlavných* Službách Božích o 9.00 hod.:
- Nový rok (1. 1.)
- Nedeľa pred výročným zborovým konventom (t. j. posledná januárová nedeľa)
- Veľký Piatok
- 1. slávnosť veľkonočná
- Konfirmácia (1. nedeľa po Veľkej noci)
- 1. slávnosť svätodušná
- Kajúca nedeľa (10. nedeľa po Trojici)
- Pamiatka posvätenia (1. novembrová nedeľa)
- Poďakovanie za úrody zeme (v októbri)
- 1. slávnosť vianočná (25. 12.)
- Diamantová, zlatá a strieborná konfirmácia

Na *nešporných* Službách Božích pre nemocných a vekom pokročilých o 14.00 hod.:
- Veľký piatok
- Kajúca nedeľa

KRONIKA CIRKEVNÉHO ZBORU

Naši jubilanti v novembri a decembri 2021

86 rokov
Mária Valachová

80 rokov
Estera Ružeková

75 rokov
Zora Valachová
Marta Valachová

70 rokov
Miloslav Ducho
Jozef Michalička
Ján Matula

65 rokov
Elena Hornáčková

60 rokov
Jana Polčicová
Peter Bojkovský

55 rokov
Soňa Hornáčková
Darina Fojtíková

50 rokov rokov
Jarmila Šupková
Martina Hornáčková
Jozef Klenovský

Pozdravujeme aj jubilantov – rodákov do Modry:

Milan Liberčan	70 rokov
Ľubica Galášová	70 rokov
Darina Kmeťová	55 rokov
Zuzana Somorovská	50 rokov

Kroniku jubilantov pripravila Zdenka Hornáčková

Jubilant Miroslav Jäger

Na pamiatku reformácie bola v našom kostole milá udalosť – vedenie CZ zablahoželalo k životnému jubileu 70-tym narodeninám modranskému rodákovi, farárovi Miroslavovi Jägerovi. V našom CZ sme ho často stretávali najmä v období, keď zastupoval na Službách Božích našu pani farárku-seniorku. Má tu aj spolužiakov zo školy a vždy sme ho radi medzi sebou privítali aj s jeho manželkou – pani Editkou, ktorá s ním prichádzala do nášho kostola. V októbri spolu oslávili aj 45. výročie uzavretia manželstva.

Brat farár Miroslav Jäger bol nielen farárom – pôsobil v Ostrej Lúke a 25 rokov vo Vrbovom. Dve funkčné obdobia zastával aj funkciu seniora v našom Bratislavskom senioráte a počas celého svojho pracovného života vykonával celý rad funkcií v našej cirkvi. V súčasnosti ešte pracuje ako námestný farár na kaplánskom mieste Bratislavského seniorátu.

Jeho mohutný hlas a liturgický spev dodnes povznášajú mnohé srdcia účastníkov Služieb Božích. Nezabudnuteľný je jeho spev staroslovienskeho Otčenáša.

Zosnulí a pochovaní:

Mária Kľúčiková	27.11.2021	2.12.2021
Mária Klenovská	11.12.2021	15.12.2021

Milodary na Evanjelickú ratolesť:

Mária Miškovičová 10 €, Anna Kľúčiková 20 €, rodina Pacalajová 10 €, Pavel Kintler, 10 €, Viera Bičianová a Miroslav Kľúčik 20 €, Estera Ružeková 20 €, Ján Mareček 20 €

Milodary na potreby cirkevného zboru

Bratia a sestry vo viere, aj vzhľadom na epidemiologickú situáciu Vás prosíme, aby ste milodary na potreby cirkvi zasielali bezkontaktne alebo ich priniesli na farský úrad (nie domov sestre pokladníčke). Ideálne je, ak si termín odovzdania milodaru na fare vopred dohodnete telefonicky so sestrou zborovou farárkou na čísle: 0903 957 440 alebo e-mailom na: shornanova@gmail.com. Vopred Vám ďakujeme, že myslíte na potreby cirkevného zboru aj počas tretej vlny pandémie a že sa budete riadiť týmto pokynom.

Číslo účtu cirkevného zboru v Slovenskej sporiteľni, a. s.:
IBAN SK66 0900 0000 0001 8168 7672 (v správe pre prijímateľa uveďte svoje meno a účel príspevku).

Nový senior Bratislavského seniorátu

8. novembra nadobudla právoplatnosť voľba seniorálneho predsedníctva. Právoplatne zvoleným seniorom Bratislavského seniorátu sa stal Mgr. Pavel Kollár, farár vo Veľkom Grobe-Čataji. Aj keď ho viacerí poznáme zo Služieb Božích u nás, keď zastupoval našu sestru zborovú farárku alebo viedol volebný konvent, radi by sme ho predstavili aj širšiemu kruhu členom nášho cirkevného zboru.

Brat senior Pavel Kollár pochádza z Novohradu. Vyrastal v CZ Príbelce pri Veľkom Krtíši. Jeho manželka Renáta koná kantorskú službu a vedie detskú besiedku. Dcéra Zuzana študuje v Brne informatiku a aktívne pracuje s mládežou v Bratislavskom senioráte.
Brat Kollár vyštudoval EBF UK v rokoch 1990 – 1996. Predtým však tri roky študoval na Vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre. Po skončení štúdia teológie bol v roku 1997 ordinovaný vo Zvolene pánom biskupom Osuským (spolu s našou sestrou zborovou farárkou). Ako kaplán a námestný farár pôsobil v CZ H. Mičiná (1996 – 2002). V CZ Veľký Grob-Čataj pôsobí od 9. júla 2002. V Bratislavskom senioráte zastával rôzne úlohy ako školský dekan, ktorým je aj v súčasnosti. Dve volebné obdobia pôsobil ako seniorálny presbyter. Od r. 2018 bol členom hospodárskeho výboru a tiež konseniorom Bratislavského seniorátu a zároveň zástupcom seniorky-zborovej farárky Horňanovej.
Bratovi seniorovi Kollárovi v mene evanjelikov v Modre-Kráľovej želáme pevné zdravie a múdrosť v Duchu Svätom v Jeho novej službe, v ktorej, ak mu Pán Boh popraje svoju milosť, bude stáť šesť rokov. *(red.)*

Betlehem – symbol Vianoc

Betlehem – mesto, kde a narodil Ježiš Kristus – sa stalo jedným zo symbolom Vianoc. Tradíciu znázorňovania miesta narodenia Ježiša Krista – betlehemov – zaviedol svätý František z Assisi na Vianoce v roku 1223, keď pripravil v jaskyni v talianskom mestečku Greccia živý betlehem. Do jaslí uložil živé dieťa, vedľa stála Mária i Jozef, bol tam dokonca osol a vôl. Prišli aj traja mudrci – Gašpar, Melichar a Baltazár, ktorí odovzdali vzácne dary – zlato, kadidlo a myrhu. Odvtedy si ľudia do domov dávajú betlehemy, či už drevené alebo papierové, slamené, keramické a iné. Na námestiach môžeme tiež vídať tie najväčšie – vyrezané z dreva, alebo živé so skutočnými hercami. Betlehem sa stal symbolom stredobodu nášho bytia a predstavuje dôležitosť domova a súdržnosť rodiny.
Jeden taký betlehem bude v nastávajúcom novom roku požehnávaný aj na Liptove v Dúbrave pri evanjelickom kostole. Autorom myšlienky a koordinátorom celého projektu je Vlastimil Lúčan z Dúbravy, ktorého poznáme ako hudobníka z nášho kostola či oldomáša vo farskej záhrade.
Projekt Betlehema v Dúbrave nám priblížil sám autor v nasledujúcom rozhovore.

1. Ako sa zrodil nápad urobiť „Betlehem“ pre verejnosť?
Keď som asi pred piatimi rokmi zložil a spieval na Vianoce v Božom chráme v Dúbrave pieseň „Snívam iste najkrajší sen, Božie dieťa na Zem, poslal náš Pán...“, pomyslel som si, prečo len spievať o príchode dieťaťa? Vtedy ma napadla myšlienka nielen ospevovať, ale aj ukázať „Betlehem“ ako symbol Vianoc.

2. Kedy sa podarilo myšlienku uskutočniť?
Myšlienku som v sebe nosil dlho. Až tento rok „posilnený" úspechom Historickej banskej cesty*, ktorú som tiež vymyslel a v tomto roku v októbri úspešne dokončil s pomocou Božou, s príspevkami sponzorov a ochotou bývalých baníkov, som sa pustil aj do „Betlehema“.

3. Kto spolupracoval na „Betleheme“ a aký materiál bol použitý?
Na začiatku bola teda pohnútka z nebies, ako druhé som zabezpečil majstrov rezbárov pána Vladimíra Michúleka, ktorý vyrezal troch kráľov, Máriu a Jozefa. Druhý rezbársky majster rezbár pán Miroslav Trnovský vyrezal Ježiška. Tesárske práce okrem krovu „Betlehema“ som urobil sám. Krov zhotovili

majstri tesári Jozef a Peter Bellovci – aj tým patrí veľké ďakujem. Na sochy bol použitý smrek a topoľ s lokality Liptova.

4. Kto dielo finančne podporil?
Celé dielo nebolo lacné, ale za pomoci dobrých ľudí – kresťanov katolíkov či evanjelických veriacich ako aj chatárov z dediny a z Dúbravskej doliny sa mi podarilo získať dostatok finančných prostriedkov. Čo sa týka drevených prvkov ako hranoly a ostatné rezivo, pomohol môj syn Vlastimil, ktorý vlastní pílu, za čo mu patrí veľká vďaka.

5. Môžete predstaviť aj akustickú časť „Betlehema“?
Áno, zaujímavosťou Betlehema bude aj akustická časť. Hovorené slovo pani farárky Horňanovej a jej dcéry Juditky sa bude striedať s piesňami, ktorých texty som sám zložil a v štúdiu Jána Tlamku nahral a naspieval. Celý text hovoreného slova a hudbu na CD upravil Jozef Fašánok, člen známej hudobnej skupiny z Liptova, Ploštín pank.

(red.)

Traja králi – časť Betlehema, ktorý bude požehnávaný v tomto roku v parku pred evanjelickým kostolom v liptovskej obci Dúbrava.

**Obec Dúbrava mala v minulosti silnú banícku tradíciu. V Dúbravskej doline boli za bývalého Československa antimónové bane. Aby sa na túto tradíciu nezabudlo, Vlastimil Lúčan prišiel s myšlienkou urobiť náučný chodník s informačnými tabuľami. Historická banská cesta bola otvorená v tomto roku 11. septembra. Stalo sa tak 30 rokov potom, ako bane zavreli.*
(Poznámka redakcie)

Kráľovský betlehem

Betlehem mávame už niekoľko rokov aj na Kráľovej v medzikruží pri kaplnke. Kraľovanský (či spisovne kráľovský) betlehem sa stal už neodmysliteľnou súčasťou našich Vianoc. Je cieľom rodinných vychádzok i malebným zátiším na fotografovanie. Jeho autorom je Ján Lenner, ktorému sem položili rovnaké otázky ako Vlastimilovi Lúčanovi z Dúbravy .

1. Ako sa zrodil nápad urobiť „Betlehem“ pre verejnosť na Kráľovej?
Mrzelo ma, že malé deti majú bližšie skôr k sviatkom ako je napríklad halloween, než ku kresťanským tradíciám. Preto mi skrsla myšlienka, že by som urobil Betlehem pre verejnosť.

2. Kedy sa podarilo myšlienku uskutočniť?
Prvýkrát sa mi podarilo Betlehem pre verejnosť vyrobiť v roku 2016.

3. Kto spolupracoval na „Betleheme“ a aký materiál bol použitý?
Betlehem som robil sám a použil som pri tom veľké množstvo polystyrénu, dreva a fantázie. Postavičky sú zakúpené a dovezené z Talianska, vyrobené sú len domy a okolitá krajinka.

4. Kto dielo finančne podporil?
Prvé dva Betlehemy som si zaobstaral sám, postupne ma podporili ľudia materiálom a finančne (známi a kamaráti). Tento rok ma potešil jeden chlapček, ktorý sa prišiel pozrieť, či sa Betlehem stavia a priniesol mi peniažky, ktoré si šetril v prasiatku.

(red.)

ZDRAVOTNÍCKA RUBRIKA
Očkovanie – „poďme do boja, spoločne to zvládneme“

„Vakcína je sloboda, po ktorej všetci túžime“ – Vladimír Krčméry
„Vakcína je úsmev, ktorý skrývame pod rúškom“ – Kamila Magálová
„Vakcína je nádej“ – mons. Bernard Bober
„Vakcína je cesta“ – zdravotná sestra na pľúcnom oddelení
„Vakcína je zodpovednosť“ – kňaz Ján Kulan

Tak toto je len malý výber, ako sa nám prihovárajú významné osobnosti na stránke Slovensko proti Covidu.

Milé sestry a bratia, a čo znamená vakcína pre Vás? Viem, že každý z nás denne od januára 2020 počúva a žije s informáciami a ochorením COVID-19. Väčšina ľudí je už presýtená týmito informáciami. Nebudem Vás tu preto zahlcovať dátami.

Spočiatku, keď sme o tejto infekcii prakticky nič nevedeli, sme mali veľký rešpekt, ako tak sa väčšina z nás riadila odporúčaniami odborníkov. Bol vyhlásený núdzový stav a pamätám si, keď som šla na jar minulého roku do práce či z práce, aké boli prázdne cesty, parkovisko pred nemocnicou zívalo prázdnotou. Áno, mali sme obavy, strach..., nikto nevedel, čo bude ďalej... Všetci sme si želali a s horlivosťou v srdciach sme očakávali nové informácie od vedeckých kapacít, kým nám povedia, že už vynašli nový liek alebo vakcínu, ktorá nám pomôže zmierniť priebeh ochorenia. Pamätám si, ako v prvej vlne tlieskali ľudia zdravotníkom za ich pomoc. A čo sa deje teraz? Teraz zažívame opak, namiesto toho, aby sme sa všetci spojili a šli spoločne v jednote poraziť túto infekciu, spoločnosť sa polarizuje, sme voči sebe zlí, podráždení, nadávame na vládne opatrenia, nadávame zdravotníkom, sme vulgárni, nerešpektujeme odporúčania nielen našich slovenských kapacít ale aj svetových. Nie je to epidémia Slovenska, ale celého sveta. Nemáme tieto nepopulárne opatrenia len my, je to všade na svete! Aj ku mne do ambulancie chodia pacienti, ktorí pri odoberaní epidemiologickej anamnézy (ktorá je mimochodom súčasťou vyšetrenia) sa chovajú podráždene a niekedy až arogantne! Len na ilustráciu pár skutočných zážitkov z praxe, keď zomrie pacient a začnú sa Vám príbuzní vyhrážať, ako Vám prídu ublížiť, alebo keď sestra, ktorá robí toaletu pacientovi, ktorý ledva lapá po dychu a on sa jej opýta „A vy ste zaočkovaná ? A keď sestra odpovie, že áno, pacient odpovie ďalšia p....., ktorá je zaočkovaná“. Osobne poznám ľudí – mojich pacientov, ktorým zomreli obaja rodičia v jednom týždni, či dokonca dni...
Verte mi, v nemocniciach sú fakt ľudia, ktorí nevedia dýchať a sú závislí na kyslíku a niekedy nepomôže ani inhalácia kyslíka a musia mať podporu pri dýchaní, keď majú postihnutú veľkú časť pľúc. Určite by nikto z nás alebo z našich príbuzných nechcel tak skončiť... Vždy mi prejde mráz po chrbte, keď sa dozviem smutnú správu, koľko ľudí zase zomrelo a mohlo sa tomu zabrániť...
Tak načo všetci čakáme, prečo spolu neťaháme za jeden koniec!? Denne počúvame v médiách výzvy, aby sme sa dali očkovať, že je to cesta, ako poraziť Covid-19 a aby sa nám život vrátil do starých koľají. Viete, ako sa to hrozne počúva, keď nám povedia kolegovia profesori, že tzv. bielu medicínu nevedia a nemôžu poskytnúť necovidovému pacientovi, môjmu, tvojmu príbuznému? Keď pacient potrebuje napríklad dostať krv a nevieme to zabezpečiť, lebo všetky lôžka sú obsadené covidovými pacientami – ako je to aj u nás v nemocnici!
Bojíme sa očkovania? Možných komplikácii? Áno, môžu sa zriedkavo vyskytnúť, samozrejme ako pri každom lieku... Viete, že aj po obyčajnom Paralene, ktorý užívame často ako lentilky, môže dôjsť k zlyhaniu pečene? Alebo viete, koľko mladých dievčat, ktoré prídu k nám do ambulancie, majú pľúcnu embolizáciu (upchatie cievy v pľúcach) pri hormonálnej antikoncepcii? A pľúcna embolizácia je stav, ktorý môže pacienta ohroziť na živote. A toho sa nebojíme? Dievčatá od skorej mladosti veselo užívajú antikoncepciu, ktorá taktiež môže mať a aj má svoje riziká... A takto by som vedela pokračovať...
Tak mi dovoľte, aby som len v skratke napísala pár slov pre zopakovanie toho, čo je očkovanie, aké je dôležité a čo od neho očakávame.

Najúčinnejším prostriedkom pre boj s vírusom COVID–19, ktorý spôsobil pandémiu a ochromil krajiny, rodiny, spoločnosti i jednotlivcov na celom svete, **je očkovanie**. Vedecké kapacity i historické fakty jasne dokazujú, že akýkoľvek vírus vieme najefektívnejšie poraziť bezpečnou a účinnou vakcínou. Očkovanie proti ochoreniu COVID–19 predstavuje nielen ochranu jednotlivca, ktorý je zaočkovaný, ale aj kolektívnu ochranu komunity a celej spoločnosti.

Zaočkovanie zníži riziko ťažkého priebehu a hospitalizácie a zníži šírenie nákazy v populácii, čo povedie k minimalizácii počtu úmrtí, minimalizácii preťaženia akútnych a intenzívnych lôžok v zdravotníckych zariadeniach, ochrane zdravotníckych

pracovníkov, rizikových skupín a postupnému návratu do života bez obmedzení.

K tomu, aby bola celonárodne dosiahnutá tzv. kolektívna imunita, je v prípade COVID-19 potrebné preočkovať viac ako 80 % populácie.

Čo je kolektívna imunita ?
Kým individuálna imunita voči vírusu chráni jednotlivca, kolektívna bráni ďalšiemu šíreniu možnej infekcie a je prevenciou pred epidémiami či pandémiami. Individuálnu imunitu získate prekonaním konkrétneho ochorenia či očkovaním. Kolektívna imunita závisí od miliónov zodpovedných rozhodnutí jednotlivcov. V závislosti od počtu očkovaných sa šírenie ochorenia spomaľuje a dlhodobým zaočkovaním väčšiny populácie je možné dosiahnuť trvalú kolektívnu imunitu.

Vakcíny proti Covid-19, ktoré sú dostupné na Slovensku, sú bezpečné z týchto dôvodov:

- Všetky vakcíny prešli viacfázovým klinickým testovaním na veľkom počte dobrovoľníkov, ktoré následne preskúmala a schválila Európska lieková agentúra (a mnohé ďalšie liekové agentúry z ďalších krajín).
- Výsledky klinického skúšania sa potvrdzujú v praxi pri očkovaní miliónov ľudí po celom svete. Vedľajšie účinky mimo tých, ktoré sú na príbalovom letáku, sú extrémne zriedkavé a benefity očkovania rádovo prevyšujú riziká.
- Všetky vedľajšie účinky z príbalového letáku sú krátkodobé. Dlhodobé vedľajšie účinky vakcíny, ktoré by sa prejavili až s odstupom dlhého času, sú pri vakcínach vo všeobecnosti raritný jav.

Nekontrolované šírenie vírusu rýchlo zahlcuje zdravotný systém a spôsobuje tak oveľa väčšie škody. Pri prudkom exponenciálnom raste je veľmi krátka cesta medzi stavom, keď sa zdá, že nemocnice sú poloprázdne a momentom, keď sú plné.

Koronavírus je veľmi zákerný v tom, že ho v mnohých prípadoch nie je vidieť. Časť infikovaných ľudí nemá žiadne symptómy, cítia sa zdraví, a preto sa môžu stať prenášačmi („Ja rúško nepotrebujem, som zdravý.“) Nenápadnosť je hlavná zbraň tohto vírusu, vďaka ktorej sa dokáže masívne šíriť.

Viaceré štúdie potvrdzujú, že mnoho ľudí má dlhotrvajúce problémy aj po prekonaní ochorenia.

V súčasnosti sú na Slovensku k dispozícii vakcíny od troch výrobcov, pričom zatiaľ nie je známe, ako dlho trvá ochrana poskytnutá po očkovaní pri dostupných vakcínach.

Ľudia očkovaní v klinickom skúšaní budú pre získanie ďalších informácií o dĺžke ochrany sledovaní po dobu 2 rokov.

Či budeme musieť vakcináciu absolvovať opakovane, ako je tomu napríklad pri chrípke, je predmetom viacerých momentálne prebiehajúcich štúdií. Odpoveď na túto otázku totiž závisí od toho, akú imunitnú pamäť si naše telo po očkovaní vytvorí na ochorenie COVID–19.

Prosím, načúvajte tým správnym hlasom odborníkov, vedcov a nenechajte sa ovplyvňovať nepravdivými informáciami. A ak nie ste ešte zaočkovaní, tak neváhajte a pridajte sa k **2 479 645** plne zaočkovaným osobám na Slovensku (stav k 3.12.2021), alebo viac ako **4,3 miliardám** ľudí celosvetovo a prispejme spoločne, aby sa nezvyšovali počty úmrtí .

A už len kratučký povzdych na záver: Zostaň, Bože, vždy pri nás a poteš nás v smutný čas. AMEN

MUDr. Janka Juranová

Svetový deň pamiatky obetí dopravných nehôd 21. 11. 2021

Ľudský život nie je náhradná súčiastka do auta. Týmto konštatovaním OSN zdôraznila tému Svetového dňa spomienky na obete dopravných nehôd, ktorý pripadá na tretiu novembrovú nedeľu. Za tieto obete sme sa spoločne s mnohými ďalšími evanjelikmi i príslušníkmi iných cirkví a cirkevných spoločenstiev takto modlili:

Láskavý Bože, úprimne Ťa prosíme, vypočuj naše prosby a volania, keď myslíme na ľudí, ktorých na cestách postihlo nešťastie, tragédia, smrť blízkeho človeka. Uvedomujeme si krehkosť nášho bytia a prosíme, aby si nám dal silnú a pevnú dôveru, že náš život je v každej chvíli v Tvojich rukách. Uč nás zodpovedne zaobchádzať s časom zvereným nám v tomto živote, aby sme dokázali po príklade Tvojho Syna pomáhať tam, kde je pomoc potrebná, potešiť tam, kde je potrebné počuť slová potešenia, aby sme boli poslami Tvojej lásky pre všetkých opustených a utrápených. Poteš tých, ktorí sú bytostne zasiahnutí stratou svojich drahých pri nehodách, nešťastiach a rozličných tragédiách. Naplň ich istotou, že Tvoja milosť je väčšia ako naše hriechy a omyly. Naplň ich pokojom, že u Teba už nie je trápenie, smútok ani bôľ. Pane Ježiši, buď naším sprievodcom na cestách tak, ako si sprevádzal na ceste aj učeníkov idúcich do Emaus. Otváraj nám oči, aby sme podľa Tvojej lásky poznávali našich blížnych, a pritom stále viac spoznávali Teba. Pri našich cestách nás všetkých ochraňuj, drž nad nami svoju ruku a raz nás doveď po skončení našej životnej cesty k sebe, do svojho kráľovstva. Amen. (red.)

Ovečka Božia

ČASOPIS DETÍ CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV V MODRE – KRÁĽOVEJ

Milé Kraľovančatá,

opäť je tu čas adventu, čas predvianočný. Ľudia vo veľkom nakupujú, upratujú, vyzdobujú príbytky svetielkami a inými vianočnými ozdobami. Reklamy v obchode a v televízii sa nás usilujú presvedčiť, že čím viac tovaru a jedla nakúpime, tým budú Vianoce pre nás šťastnejšie. V skutočnosti však Vianoce o tom nie sú!
Vianoce sú o Božej láske k ľuďom. Preto nechajte sa na Vianoce obdarovať tým najväčším Darom – Pánom Ježišom. V Ňom sa zjavila Božia láska tomuto svetu a v ňom aj nám. Prijmime Božiu lásku v Pánovi Ježišovi do srdca a šírme ju ďalej tým, čo robíme, čo hovoríme, ako sa správame. Nechajme sa obdarovať Pánom Bohom a tiež buďme tými, ktorí obdarujú iných. Čím? Láskou, ktorú sme od Boha prijali a ktorou chce Boh v nás milovať ľudí okolo nás.

Vaša Ovečka

Pastieri

Bola noc a všetci spali,
pastieri však stráž držali
nad svojimi stádami.
Zrazu prišiel anjel k nim,
zvláštnu vec im hovoril,
čo hýbala srdcami.

Pastieri sa najprv báli,
čo za veci sa tu stali,
čo sa ešte udeje?
Narodil sa vám Spasiteľ,
tohto sveta Vykupiteľ
anjel im oznamuje.

Povstávali hneď zo zeme,
nech uzrú tam v Betleheme
Syna, čo im Boh poslal.
Ježiš je Pán, kto Mu verí
a s Bohom sa v srdci zmieri,
večný život s Ním dostal.

Neváhajme srdcia Mu dať,
večný život budeme mať
tam u Pána v nebesiach.
S anjelmi sa hlasy spoja,
zaspievame: Haleluja!
Hosana na výsostiach!

Modlitba

Drahý Pane, v tomto čase dávania a prijímania môžeme rýchlo prehliadnuť dary, ktoré nám Ty dávaš. Preto Ti chceme poďakovať: za miesto, kde bývame, za domov, za jedlo, za odev a za všetky ostatné veci. Ďakujeme aj za ľudí okolo nás, za rodičov, za starých rodičov, za súrodencov, za priateľov, za cirkevný zbor. Najviac Ti však ďakujeme za Tvoj príchod k nám, že si sa pre nás narodil, aby sme boli zachránení pre večný život s Tebou v nebi. Nech si Tvoju lásku nenecháme iba pre seba. Daj, nech šírime Tvoju lásku, no nielen iba na Vianoce, ale stále. Amen.

O duchovnej výzbroji kresťana (pokračovanie)

Je tu adventný predvianočný čas. Advent je časom prípravy na Vianoce, keď máme vyhlásiť boj hriechu a diablovi. Apoštol Pavel vyzýva kresťanov a aj nás dnes: „Odložte teda skrutky tmy a oblečte sa do výzbroje svetla" (R 13, 12b). Aká je to výzbroj, ktorú si máme obliecť, apoštol Pavel bližšie opisuje v Liste Efezským v 6. kapitole. Výklad prvých troch častí duchovnej výzbroje kresťana ste si už mohli prečítať v minulom čísle tohto časopisu. Teraz budeme pokračovať výkladom zvyšných troch častí, ktorými sú štít viery, prilba spasenia a meč Ducha.

4. Štít viery

Štít, ktorý mal apoštol Pavel na mysli, bol veľký oválny viac než dvojmetrový štít. Chránil celú postavu vojaka pred ohnivými šípmi. Len si predstavte, aké hrozné bolesti spôsobil horiaci šíp vojakovi, ktorý nebol chránený štítom! Takými ohnivými šípmi, ktoré na nás diabol vystreľuje, sú rôzne problémy, trápenia alebo smútok. Chce nimi zničiť našu dôveru v Boha. Štít viery – to je dôvera v Boha, istota, že som milovaný Bohom a pod Božou ochranou vždy a všade, aj keď som smutný a mám problémy. Preto vezmi si štít viery! Dúfaj v Boha! „On je štítom každému, kto sa k Nemu utieka." (1S 22, 31). A tiež sa modli Modlitbu Pánovu: „Zbav nás zlého!", t. j. ochráň nás pred diablom.

5. Prilba spasenia

Prilbu používame aj dnes – na bicykli, pri lyžovaní alebo pri hokeji. Alebo sú povolania, ktoré si vyžadujú nosenie prilby, napr. nosia ju hasiči alebo robotníci na stavbe. Prilba chráni hlavu. Aj diabol v duchovnom boji mieri svoje útoky na našu hlavu. Nasadiť si prilbu spasenia znamená mať pohľad upretý na cieľ, ktorý je predo mnou. Mať nádej, že Ježiš ma vyslobodil z hriechu a zo smrti ako odplaty za hriech, a preto kráčam isto a bezpečne za Ježišom do neba. Keď žijem s nádejou, že som spasený, nevzdám sa a budem odvážne prekonávať prekážky, ktoré sa mi stavajú do cesty.

6. Meč Ducha

Meč, o ktorom apoštol Pavel píše, je meč Ducha Svätého, ktorým je Božie slovo. Ako meč preniká cez svaly človeka aj slovo Božie preniká do srdca, usvedčuje nás z hriechu, a tak nás očisťuje od hriechu a posväcuje. Pred diablom, ktorý nás zvádza na hriech, sa máme brániť Božím Slovom. Aj Pán Ježiš sa bránil Božím Slovom, keď ho diabol pokúšal na púšti. Čím lepšie budeme poznať Božie Slovo, tým skôr spoznáme diablove klamstvá a nedáme sa nimi zviesť.

Meč Ducha, ktorým je Božie Slovo, potrebujeme aj vtedy, keď iným rozprávame o Kristovi, aby sme vedeli presvedčivo a múdro odpovedať na otázky našich kamarátov o Bohu.

A teraz si celú duchovnú výzbroj kresťana zopakujeme. Popíš jej jednotlivé časti.

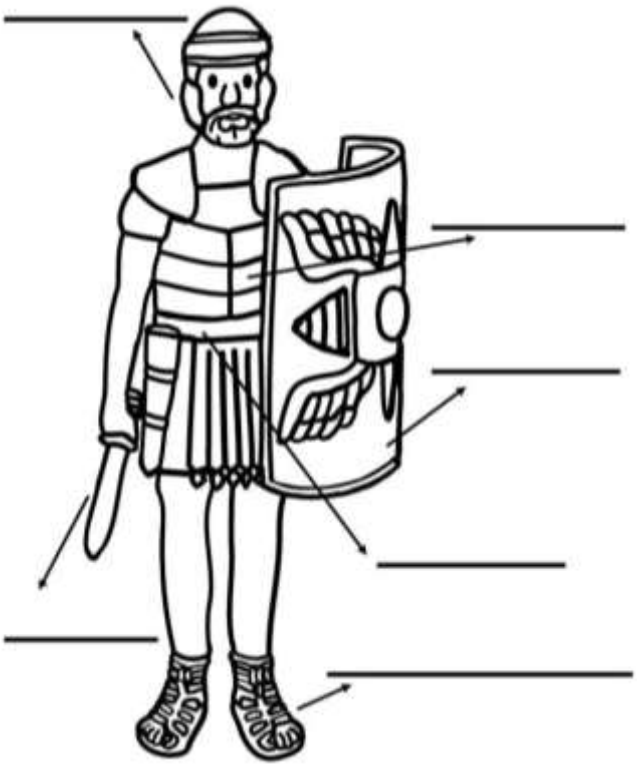

Zo života zboru

21. 11. (posledná nedeľa cirkevného roka):
Po Službách Božích sa konala v kostole spomienka na tých, ktorí stáli pri zrode Zeleného lesa pred 10 rokmi. Na plátne pred oltárom sa premietali fotografie, ktoré zachytávali premenu Zeleného lesa na samom počiatku. Po východe z kostola sa uskutočnila vernisáž fotografií slovensko-poľskej dvojice Jany Gombikovej a Piotra Gaska pod názvom *Humas of Fusion*. Na vernisáži sa prihovorili kurátorka výstavy Lea Lovišková a fotografka Jana Gombiková. Na Službách Božích aj na vernisáži sa zúčastnil aj hosť z USA Richard Darcy, ktorý potom strávil čas pri obede v rodine zborovej farárky.
Popoludní po nešporných Službách Božích a po tvorivých dielňach na besiedke sa deti mohli povoziť na koníkoch z Royal Daisy pri Elesku. Ďakujeme Nasti Vlašičovej s jej spolupracovníčkami za ochotu venovať sa deťom.

https://www.ecav.sk/aktuality/oznamy/z-medii/prenosy-sb-v-mediach-21-22

Služby Božie v Evanjelickom chráme v Modre-Kráľovej počas vianočných slávností a sviatkov 2021 a v Novom roku 2022

ŠTEDRÝ VEČER	**24. 12. 2021**	**piatok**
Bohoslužba pre rodiny s malými deťmi	15.30 h	ofera na cirkev
Večerné Služby Božie	17.00 h	ofera na cirkev
1. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ	**25. 12. 2021**	**sobota**
Hlavné Služby Božie **s Večerou Pánovou po spovedi**	9.00 h	ofera pre slova Božieho kazateľa a pre sestry kantorky
Nešporné Služby Božie **s Večerou Pánovou po spovedi**	14.00 h	ofera pre slova Božieho kazateľa a pre sestry kantorky
2. SLÁVNOSŤ VIANOČNÁ	**26. 12. 2021**	**nedeľa**
Hlavné Služby Božie	9.00 h	ofera na cirkev
Nešporné Služby Božie spojené **s organovým koncertom Lenky Lenerovej „Nebo otvorené“**	14.00 h	ofera na cirkev
ZÁVIERKA OBČIANSKEHO ROKA	**31. 12. 2021**	**piatok**
Večerné Služby Božie	17.00 h	ofera na cirkev
NOVÝ ROK	**1. 1. 2022**	**sobota**
Hlavné Služby Božie **s Večerou Pánovou po spovedi**	9.00 h	ofera na generálnu podporoveň
Nešporné Služby Božie	14.00 h	ofera na cirkev
NEDEĽA PO NOVOM ROKU	**2. 1. 2022**	**nedeľa**
Hlavné Služby Božie	9.00 h	
Nešporné Služby Božie	14.00 h	
ZJAVENIE KRISTA PÁNA	**6. 1. 2022**	**štvrtok**
Hlavné Služby Božie	9.00 h	
1. NEDEĽA PO ZJAVENÍ	**9. 1. 2022**	**nedeľa**
Hlavné Služby Božie	9.00 h	
Nešporné Služby Božie	14.00 h	

Zmena programu vyhradená v závislosti od protipandemických opatrení.

Detská besiedka

21. november 2021

Dvadsať detí z nášho CZ spolu so svojimi rodičmi pripravilo takéto a podobné pozdravy a malé darčeky K Vianociam pre seniorov v Mestskom centre sociálnych služieb i v našom zbore.

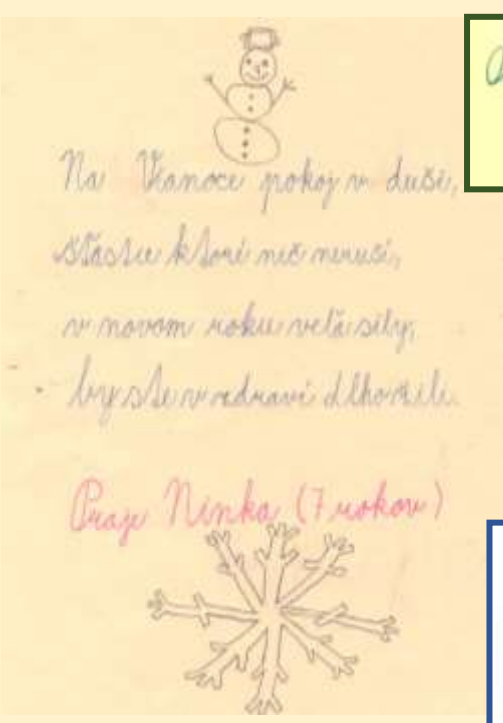

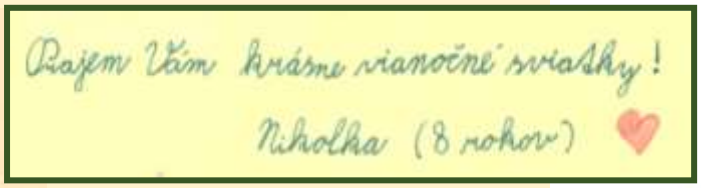

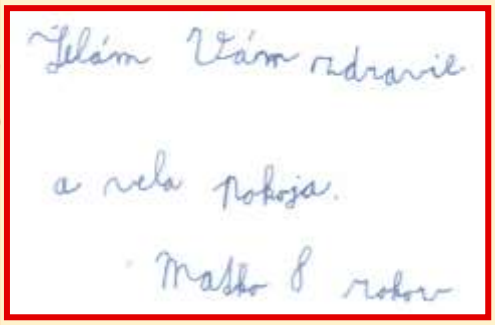

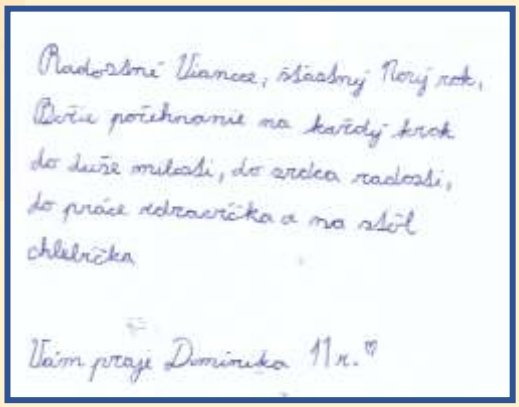

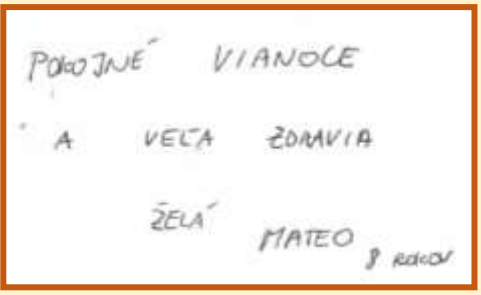

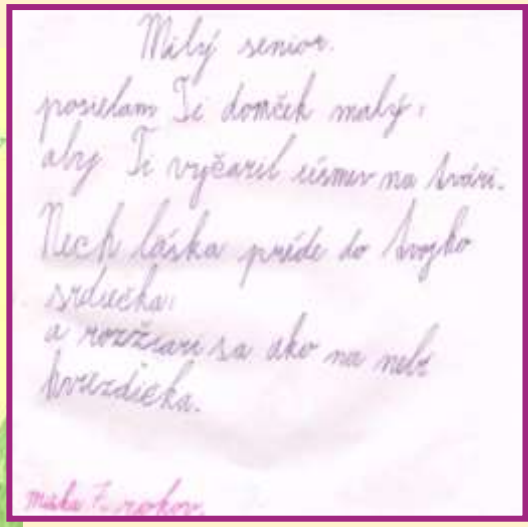

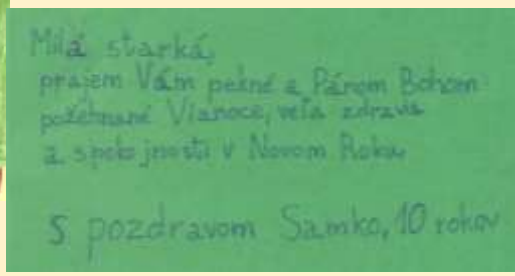

Telefonický kontakt na zborovú farárku: 0903 957 440
Príspevky do časopisu alebo prípadné pripomienky posielajte elektronicky na adresu: shornanova@gmail.com

Evanjelická ratolesť s prílohami pre mládež a deti, vydáva Cirkevný zbor ECAV v Modre-Kráľovej, IČO: 34006800.
Periodicita: štvrťročník. Dátum vydania: december 2021, č. 4, ročník 25.
Adresa redakcie: Evanjelický a. v. farský úrad, Národná ul. 27, 900 01 Modra-Kráľová.
Šéfredaktorka a grafická úprava: Ing. Božena Uherčíková.
Redakčná rada: doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., Zdenka Hornáčková, Anna Horváthová, MUDr. Janka Juranová, Ing. Katarína Macková.
Časopis sa distribuuje zadarmo. EV 3630/09. ISNN: 133 9 – 052X.